

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Methodi Vigelianæ Liber V. De reliquo Jure Pontificio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

Reg. I. Quæst. V. quoties visitandum sit; nimis generalis est: dicendum erat, oportere visitare, quoties necessarium; non vero dicendum, sèpè.

Reg. II. restringi debet ad Casus, in quibus Visitatione annua possibilis est & necessaria. Sunt Districtus, qui visitari nequeant quotannis, sive propter eorum amplitudinem; sive propter alias occupationes Prælati.

Unum est verbum in Quæst. VI. de Antecedentibus Visitationis, & pertinet ad Visitationem Archiepiscoporum, qui Suffraganeos consulere debent, iisque Statutum Visitationis communicare.

Quæst. VII. agit de Adjunctis Visitationis, & de Officiis Visitantibus: membrum hoc collocari potuisset sub Quæst. I. nam unumquodque Officium est causa Visitationis, cum hac fieri debeat, ut illud impleatur. Singula sua Regulas habent, prouinde, cum hic sint Regule XXXI. numerari posunt 31. *Officia.* Quod dicitur hic, rectum videtur, sed ordo non est accuratus. Officia dividere opus erat in plures Clasess; nempe, erga Personas, erga Ecclesiastas, aliave Loca Pia, & erga Bona Ecclesiastica. Personæ subdividenda erant in Clericos, Religiosos, & Laicos: Ecclesia, in Parochiales, Cathedrales, Collegiatas, Monasteria, Oratoria, vel publica, vel privata. Continuâ serie disponendum erat unumquodque membrum Divisionum aut Subdivisionum, juxta ordinem Dignitatis; ideoque, initio facto à Personis, non transire ad Ecclesiastas, priusquam de Personis absoluta esset Disputatio,

Reg. I. Autor exorsus est ab Ecclesiastis. Quod dicit de cura Visitatoris, ad earum reparationem adhibendâ, extenditur ad omnia Loca Pia.

Reg. II. præcipue respicit Personas, in quibus corrigendum est quodcumque emendationem postulat.

Reg. III. respicit Curatos, qui examinari debent, circa administrationem Sacramentorum, Missam, & Officia Divina.

Reg. IV. spectat etiam aliquatenus ad Parochias; nam Catechumenatus erat præparatio ad Baptismum: quod hic dicitur, exolevit.

Reg. V. pertinet ad Laicos. *Reg. VI.* Visitatorem ipsum, qui non sua, sed ea quæ sunt IESU CHRISTI querere debet. *Reg. VII.* Abbates, quos deponere oportet. *Reg. VIII. & IX.* Monachos delinquentes, aut contumaces; quid circa eos faciendum sit. Eadem est incuria in Regulis sequentibus. Sufficit observavisse, quomodo illæ sint ordinandas, & aliquot exempla negligenter attulisse. Vitium hoc ab earum lectio-ne absterre non debet: utiles sunt, ex præsertim, qua Procurations respiciunt, & crebro in proxim veniunt: sed interim observandæ sunt, Canones, qui jufserunt, ut Procurations impræscriptibiles forent, exolevissent; & merito: nam Exceptio ab illis potest accipi per Privilegium, ut docet *Exceptio V.* *Reg. XXVI.* æquum est igitur, ut illa, præscriptione acquiri possit: præterea, Interdictum in his Canonibus contentum, est de Jure Humano, quod præscriptibile est.

Methodi VIGELIANÆ; Liber V. de Reliquo Jure Pontificio.

LIBER hic omnium brevissimus est, & respicit Jus Civile potius, quam Canonicum. Argumentorum Pars major Temporalis & Secularis. Agitur de Jure Publico; de Jure Personarum, de Potestate Patrum, Dominorum, Tutorum, & Curatorum; & de Rerum, de Dominio, de Possessione, de Causis lucrativis, & conditio-nibus; de Obligationibus & Actionibus, de Contractibus & quasi Contractibus; de Delictis & quasi Delictis; de Exceptionibus, & de Functione Officiorum. Inscriptiones horumce Titulorum è Jure Civili petitæ sunt: alii Tituli de Censibus, de Restitutione in integrum, de Verborum significatione, de Regulis Juris,

sunt quidem in Jure Canonico, sed originem trahuntur è Jure Civili, suntque referri Legibus Civilibus, aut Canonibus, ex iis defumptis. Ex his quatuor Titulis, duo novissimi sunt expressæ in Lib. V. *Decretalium*: illic tamen juxta ordinem Temporum *Capita* dixeruntur; hic materia juxta ordinem Alphabeticum distribuitur. *Tit. de integr. Restit.* est circa finem Libri I. *Decretalium*. *Tit. de Censib.* est in Libro III. earumdem *Decretalium*, sed longè aliter dispositi, quam hic.

OBSERVATIONES in CAP. I. de JURE PUBLICO.

Autor merito affirmat, majorem Partem rerum præcedentium pertinere ad Jus Publicum; nam Lib. I. de *Judicis publicis*, nihil aliud respicit. Lib. II. de *Judicis privatis*, reducitur ad enumerationem eorum, qua pertinent ad autoritatem Magistratus, & Judicis Ecclesiastici; ad viam procedendi; ad Sententias, earumque Executionem; ad Appellationes &c. & haec omnia sunt Juri Publici: Lib. III. loquitur de *Bonis Ecclesiasticis*, & differit de Promotione ad Dignitates, & Beneficia, eorum Juribus & Obligationibus. Hæc autem omnia sunt Juri Publici. In Lib. IV. de *Artibus Ecclesiasticis*, exponuntur ea, quæ respiciunt Fidem, Doctrinam, Prædicationem, Divinum Officium, Missam, Sacramenta; circa que nihil est, quod publicum non sit. Utilitas, quam Privati ex his rebus præcedentibus accipiunt, non obstat quominus, ex aliquatenus ad Jus Publicum pertineant, quod eas ad Bonum publicum constituit. Autoritas publica, seu Divina, seu Humana, illas instituit, tam pro Bono publico, quam privato Membrorum Reipublica, sive Sacrae, sive Secularis. Unde nascitur Divisio Boni publici, in *Sacrum*, quod Religionem tangit, & *Profanum*, quod Imperium immediate attinet.

Varietas materia priorum Regularum XIV. non finit, ut eas ad germanum ordinem revocemus. Sufficiet obsermare, quod Reg. I. pœnas pecuniarias ab Ecclesiâ impositas, esse pœnitentias, quæ in opera pia erogari debent: In Reg. II. Cap. 3. de *Censib.* loqui de *Abbate*, non de *Episcopo*. Verbum, *Vestigial*, quod ibi usurpat, non convenit Argumento Textus: nam significat Tributum, seu Impositionem in merces, quod Reg. V. dicit, Principi reservari, juxta Cap. 10. de *Censibus*.

Quod dicitur in Reg. III. non deberi Censum, cuius causa ignoratur; expositione indiget: Vid. *GONZALEM* in Cap. 5. de *Cens.* ubi refert opiniones in utramque partem, & putat, si pluribus annis continuis solitus fuit sub certo Titulo, eum deberi, quamvis is, cui solitus est, non probet suum Titulum; & si posse sit immemorialis, eum deberi, quamvis ignoretur causa, propter quam solitus fuit.

Cap. de Treugâ & Pace laudatum in Reg. VIII. loquitur de Bellis inter Privatos toleratis potius, quam approbatos per Principes. Conventicula, de quibus agitur Reg. XI. sunt Comitia sine autoritate legitimâ coacta. Reg. XII. una est ex insignioribus: scilicet, nullum Corpus seu Collegium constitui potest sine autoritate Superioris: per quem intelligitur Princeps, si Corpus Seculare sit; Princeps & Ecclesia, si Corpus Ecclesiasticum sit.

Regule X. sub Titulo *de Studio Artium Liberalium* existentes, non continent omnia quæ circa hoc Argumentum in Corpore Juris reperiuntur. Probatur id, per inspectionem Tractatus de *Irregularitate in specie*, *Tit. de scientia defectu*; plures ibi Textus afferuntur circa Studium Juris Civilis & Medicinae, qui hic omittuntur: perinde ac Privilegia Professorum & Scholarium in Theologîa, quæ sub illo *Titulo* expressum.

Multi sunt Textus in *Tit. de Magistr.* qui conve-niunt Reg. XV. quæ jubet, ut Magistri in Artibus instituantur: ii laudandi erant. Reg. XVII. XVIII. XIX.

quæ